

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13484/2024
19.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца Strabag d.o.o. Београд, Огранак ПЗП Зајечар, чији је пуномоћник Бранислав Ђурић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Милош Николић, адвокат из ..., ради испуњења уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4662/2023 од 13.03.2024. године, у седници одржаној 19.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4662/2023 од 13.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4662/2023 од 13.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 640/2022 од 19.09.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је тужени обавезан да му на име преосталог дуга по уговору бр. .. од 17.03.2005. године исплати износ од 176.495,50 динара, са законском затезном каматом почев од 01.05.2016. године до исплате, док је тужбени захтев за исплату још 64.264,50 динара до траженог износа од 240.760,00 динара, са законском затезном каматом почев од 01.05.2016. године па до исплате, одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је тужени обавезан да му на име неисплаћених рата које су доспеле до 31.12.2022. године по уговору о откупу стана бр. .. од 20.06.2005. године, овереним пред Општинским судом у Зајечару 29.09.2005. године, под бр. II Ов.бр. 146/2005, исплати износ од 562.012,64 динара, са законском затезном каматом почев од 31.12.2022. године па до исплате, док је тужбени захтев за исплату законске затезне камате на тај износ за период од 01.07.2022. године до 30.12.2022. године одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде парничних трошкова исплати износ 181.622,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 4662/2023 од 13.03.2024. године, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Зајечару П 640/22 од 19.09.2023. године, у усвајајућем делу става првог, усвајајућем делу става другог и у ставу трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији туженог.

Предмет тражене правне заштите је испуњење уговора закљученог између парничних странака, а побијана одлука донета је применом одредбе члана 262. Закона о облигационим односима, на основу утврђеног чињеничног стања, да тужени није испунио своју уговорну обавезу. Наводима ревизије туженог указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у погледу висине тужиочевог потраживања, што није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2 тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради испуњења уговора тужилац је поднео 22.07.2022. године, а вредност предмета спора је 802.772,64 динара.

Имајући у виду да је имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу

Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**